

Listopad
'90

OSTRAVA ROK STÁTNÍ

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

Listopad:

1.	Čt	C	19.—	L. Delibes: Coppélia	B
2.	Pá	D	19.—	L. v. Beethoven: Fidelio	O
3.	So	Mimo	19.—	K. Sidon: Shapira — předpremiéra	Č
4.	Ne	N	14.—	Ch. Gounod: Faust a Markétka	O
6.	Út	V	19.—	B. Martinů: Voják a tanečnice	O
7.	St	VI	19.—	K. Sidon: Shapira	Č
8.	Čt	VII	19.—	L. v. Beethoven: Fidelio	O
9.	Pá	VIII	19.—	L. Delibes: Coppélia	B
10.	So	Mimo	19.—	G. Puccini: Tosca Hostuje Pauletta de Vaughn	O
11.	Ne	Mimo	14.—	Voskovec — Werich — Ježek: Helenka je ráda aneb Slaměný klobouk	Č
		Mimo	19.—	G. Verdi: Maškarní ples Hostuje Pauletta de Vaughn	O
13.	Út	A	19.—	R. Bolt: Člověk pro každé počasí	Č
14.	St	B	19.—	K. Sidon: Shapira	Č
15.	Čt	G	18.30	Ch. Gounod: Faust a Markétka	O
16.	Pá	H	19.—	L. Delibes: Coppélia	B
17.	So	Mimo	19.—	A. Jirásek — J. Dietl: Filozofská historie	M
18.	Ne	MP	19.—	R. Bolt: Člověk pro každé počasí	Č
20.	Út	I	19.—	B. Martinů: Voják a tanečnice	O
21.	St	II	19.—	A. Jirásek — J. Dietl: Filozofská historie	M
22.	Čt	III	19.—	L. v. Beethoven: Fidelio	O
23.	Pá	IV	19.—	L. Delibes: Coppélia	B
24.	So	Mimo	17.—	B. Smetana: Prodaná nevěsta	O
25.	Ne	MP	19.—	K. Sidon: Shapira	Č
27.	Út	E	19.—	B. Martinů: Voják a tanečnice	O
28.	St	F	19.—	L. v. Beethoven: Fidelio	O
29.	Čt	Mimo	19.—	A. Jirásek — J. Dietl: Filozofská historie	M
30.	Pá	D	19.—	L. Delibes: Coppélia	B

Změna programu vyhrazena!

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

Listopad:

1.	Čt	G	19.—	J. K. Tyl — V. Trojan: Paní Marjánka, matka pluku	Ot
2.	Pá	Mimo	19.—	J. Strauss: Vídeňská krev PŘEHLÍDKA MORAVSKÝCH HUDEBNÍCH DIVADEL	Ot
3.	So	Mimo	14.—	K. J. Erben — J. Suchý — F. Havlík: Kytice Hostuje opereta SD Brno	Ot
		Mimo	19.—	F. Loewe — A. J. Lerner: My Fair Lady (SDO)	M
4.	Ne	Mimo	14.—	P. Dostál — R. Pogoda: ... a nakonec přijde pán z pojišťovny Lloyd Hostuje opereta SD O. Stibora Olomouc	Ot
		Mimo	19.—	J. Strauss: Vídeňská krev (SDO)	Ot
6.	Út	I	19.—	E. Künneke: Bratránek z Batávie Hostuje Slezské divadlo Opava	Ot
7.	St	II	19.—	J. Kopecký: Betlémská hvězda Č	
8.	Čt	III	19.—	Baletní triptych: F. A. I. Tůma: Dialog tvarů M. Ravel: Bolero O. Nedbal: Nedbalky	B
9.	Pá	IV	19.—	E. Künneke: Bratránek z Batávie Hostuje Slezské divadlo Opava	Ot
10.	So	X	19.—	E. Künneke: Bratránek z Batávie Hostuje Slezské divadlo Opava	Ot
11.	Ne	Mimo	10.—	I. Morozov: Doktor Bolíto	B
		MP	19.—	P. Kohout: August August, august	Č
13.	Út	E	19.—	Baletní triptych	B
14.	St	F	19.—	Baletní triptych	B
15.	Čt	C	19.—	J. Strauss: Vídeňská krev	Ot
16.	Pá	D	19.—	E. Künneke: Bratránek z Batávie Hostuje Slezské divadlo Opava	Ot
17.	So	Ps	19.—	E. Kálmán: Čardášová princezna	Ot
18.	Ne	N	14.—	J. Kopecký: Betlémská hvězda Č	
		MP	19.30	P. Kohout: August August, august	Č
20.	Út	V	19.—	J. Strauss: Vídeňská krev	Ot
21.	St	VI	19.—	Baletní triptych	B
22.	Čt	VII	19.—	P. Kohout: August August, august	Č

23.	Pá	VIII	19.—	J. K. Tyl — V. Trojan:	Ot
				Paní Marjánka, matka pluku	
24.	So	X	19.—	J. Strauss: Vídeňská krev	Ot
25.	Ne	Ž-I	10.—	J. K. Tyl — V. Trojan	Ot
				Paní Marjánka, matka pluku	
		MP	19.—	J. Kopecký: Betlémská hvězda	Č
27.	Út	A	19.—	J. Strauss: Vídeňská krev	Ot
28.	St	B	19.—	J. Strauss: Vídeňská krev	Ot
29.	Čt	Mimo	18.30	F. Loewe — A. J. Lerner:	M
				My Fair Lady	
30.	Pá	H	19.—	E. Künneke: Bratránek	Ot
				z Batávie	
				Hostuje Slezské divadlo Opava	

KOMORNÍ SCÉNA (Divadlo loutek)

9.	Pá	Mimo	19.—	V. Havel: Asanace	Č
16.	Pá	Mimo	19.—	V. Havel: Asanace	Č
17.	So	Mimo	19.—	V. Havel: Asanace	Č
23.	Pá	Mimo	19.—	V. Havel: Asanace	Č

Změna programu vyhrazena!

Zkratky: MP — Mimo a mimořádné předplatné
 O — opera, B — balet, Č — činohra,
 M — muzikál, Ot — opereta

LUBOS HRUZA aneb SCÉNOGRAFIE LUBOŠE HRŮZY

Pod tímto názvem připravuje na listopad SDO výstavu obrazů a kostýmních návrhů českého scénografa Luboše Hrůzy, v současné době šéfa výpravy Národního divadla v Oslo v Norsku. Luboš Hrůza tvořil spolu s režisérem Janem Kačerem v letech 1959—1965 v ostravském Divadle Petra Bezruče. Návštěvníci SDO budou mít tedy příležitost jako první po pražské výstavě, pořádané Divadelním ústavem letos v červnu a červenci, zhlédnout tvorbu umělce, který se po letech opět do Ostravy vrací s mnoha oceněními. O termínu vernisáže budeme diváky informovat prostřednictvím tisku.

V tomto měsíci si připomeneme události loňského 17. listopadu. Ve Státním divadle Ostrava uvede činohra na scéně Divadla Antonína Dvořáka Filozofskou historii — muzikál, jehož premiéra byla věnována studentům, kteří to všechno začali.

DIVADLO PETRA BEZRUČE (Dům kultury VÍTKOVIC)

Listopad:

1. Čt	Mimo 19.—	E. Albee: Všechno na zahradě	Č
2. Pá	T 19.—	Voskovec — Werich — Ježek: Caesar	Č
3. So	Mimo 19.—	Voskovec — Werich — Ježek: Nebe na zemi	Č
7. St	Mimo 19.—	E. Albee: Všechno na zahradě	Č
8. Čt	K 19.—	Voskovec — Werich — Ježek: Caesar	Č
9. Pá	C 19.—	A. Strzelecki: Cvokstory	M
10. So	Pk 19.—	G. Spiró: Kuřecí hlava — premiéra	Č
14. St	Mimo 19.—	G. Spiró: Kuřecí hlava	Č
16. Pá	M 19.—	W. Allen: Smrt	Č
21. St	A 19.—	W. Allen: Smrt	Č
23. Pá	T 19.—	A. Strzelecki: Cvokstory	M
24. So	D 19.—	A. Strzelecki: Cvokstory	Č
28. St	E 19.—	W. Allen: Smrt	Č
29. Čt	B 19.—	A. Strzelecki: Cvokstory	M
30. Pá	L 19.—	M. de Ghelderode: Barabáš	Č

Divadlo Petra Bezruče hraje pro školy

14. St	9.—	J. Kovalčuk: Ondráš aneb Komédie o strašlivém mordu ve sviadnovské hospodě L. P. 1715
15. Čt	9.—	K. Čapek — P. Palouš: Válka s mloky
21. St	9.—	V. Čort: Cirkus Blecha
22. Čt	9.—	I. Fischer: My se vlka nebojíme
	11.—	
28. St	10.—	Voskovec — Werich — Ježek: Nebe na zemi

Divadlo Petra Bezruče na zájezdu

12. Po	9.30	Voskovec — Werich — Ježek: Nebe na zemi	Vsetín
19. Po	10.—	J. Kovalčuk: Ondráš	Prostějov
	14.—		
26. Po	9.—	J. Kovalčuk: Ondráš	Orlová
	11.—		

MINIDIVADLO BLANÍK — Studiová scéna DPB (vedle DK VÍTKOVIC)

6. Út	Mimo 19.—	V. Havel: Zahradní slavnost
13. Út	Mimo 19.—	V. Havel: Zahradní slavnost
15. Čt	Mimo 19.—	E. Radzinskij: Toho chlapa zabít
17. So	Mimo 19.—	V. Havel: Zahradní slavnost
20. Út	Mimo 19.—	V. Havel: Zahradní slavnost
27. Út	Mimo 19.—	E. Radzinskij: Toho chlapa zabít

Změna programu vyhrazena!

JUBILEUM MILOSLAVA NEKVASILA

60. výročí narození bývá obvykle v systému desítkové soustavy i systému společenském, který určil toto věkové období jako hranici pro zákonný důvod k zaslouženému odpočinku, důvodem k hodnocení uzavřeného lidského pracovního životního úseku.

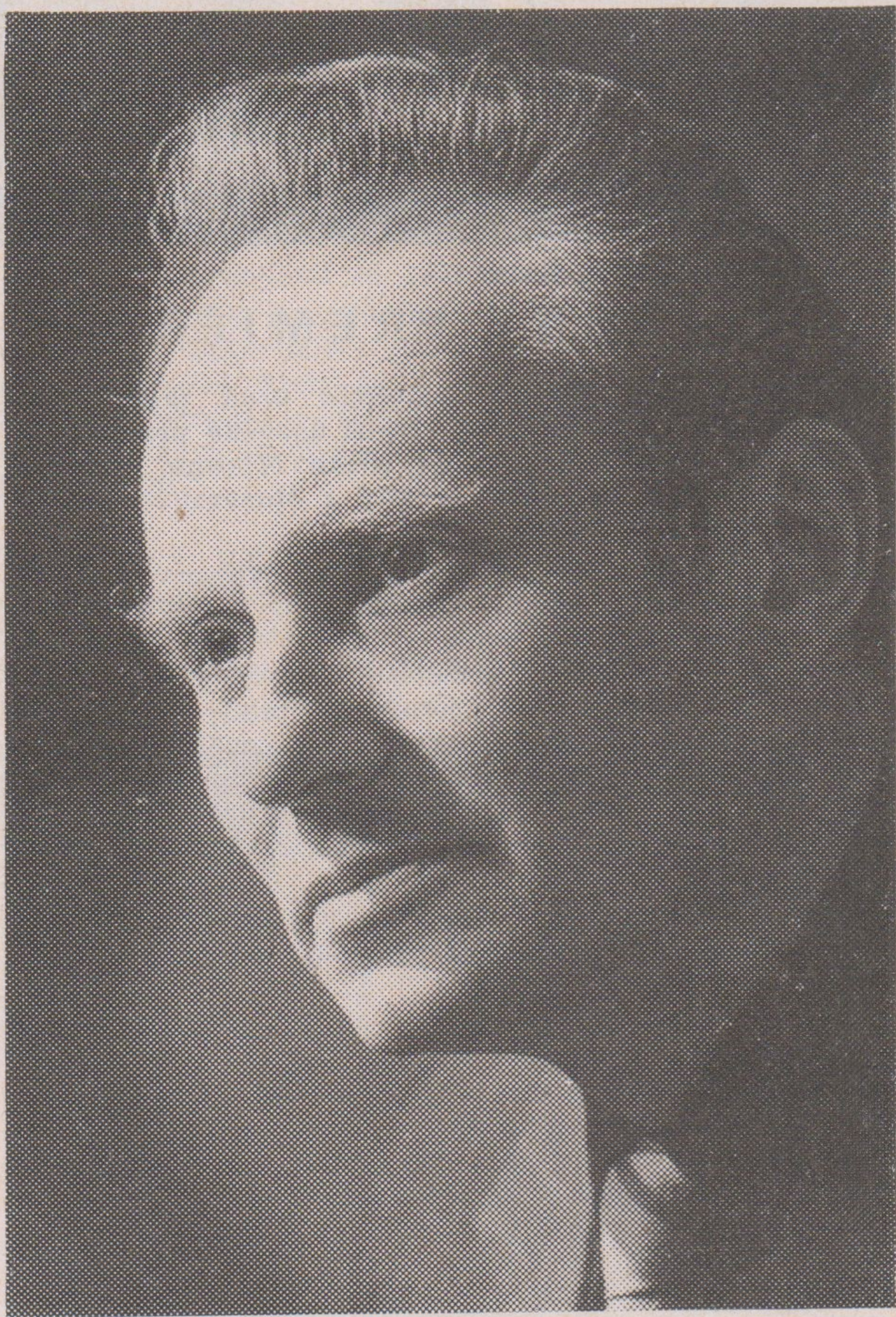
Není tomu tak u jubilanta, jehož chceme dnes vzpomenout, šéfa opery Státního divadla v Ostravě Miloše Nekvasila. Jeho šedesátka ho zastihuje nejenom na vrcholu tvůrčích sil, ale i v čele souboru, jemuž věnoval podstatnou část své umělecké tvorby i životních sil. Svým profesionálním školením na pražské konzervatoři získal seriózní základ pro svou další práci pěveckou, režisérskou, dramaturgickou i řídící. Schválně jsem použil pouze slovo základ, protože jeho schopnosti jsou umocněny rozsáhlými znalostmi získanými během celého života. Nekvasil je osobností, s jakými se můžeme setkat zcela zřídka a které můžeme označit termínem renesanční, které plně spojují to, co Řekové označovali termínem kalokagathia, všestranným a harmonicky vyváženým vzděláním. Rozsáhlé jazykové znalosti mu umožňují sledovat problematiku opery nejenom z hlediska úzce praktického, ale v širokém kontextu estetického pohledu na všechny druhy umění, které jsou schopny přispět svou syntézou k rozvoji jeho uzlového zájmu, k inscenaci opery.

Charakterizovat Nekvasila jako režiséra určitého úzce ohraničeného stylu by nepostihovalo specifiku jeho inscenační práce, která spočívá právě v umění respektovat slohové odlišnosti díla a vlastním interpretačním přístupem je naopak umocňovat a vytvořit z nich své vlastní, osobní, lidské i umělecké vyznání. Soupis jeho inscenací přesahující stovku oper jenom potvrzuje široké spektrum Nekvasilova uměleckého záběru, od nejstarších operních útvarů přes celé její dějiny a reformy až po nejnovější experimenty. A přece jenom existuje autor, který je bližší než ostatní Nekvasilovu srdci. Je to Antonín Dvořák. Inscenace všech jeho oper bude dovršena nastudováním Armidy v Nekvasilově režii v letošní operní sezóně. Pro tento osobitý přístup k Dvořákovu dílu je Miloslav Nekvasil častým hostem československých operních scén. Není to ovšem jenom Dvořák. Na scéně Národního divadla je rozsah jeho režii naopak neobyčejně široký. Od opery dětské až po velkou operu italskou. Ze zahraničního hostování pak musíme vzpomenout alespoň Rigu, kde v jeho režii se objevila poprvé Prodaná nevěsta a Čert a Káča.

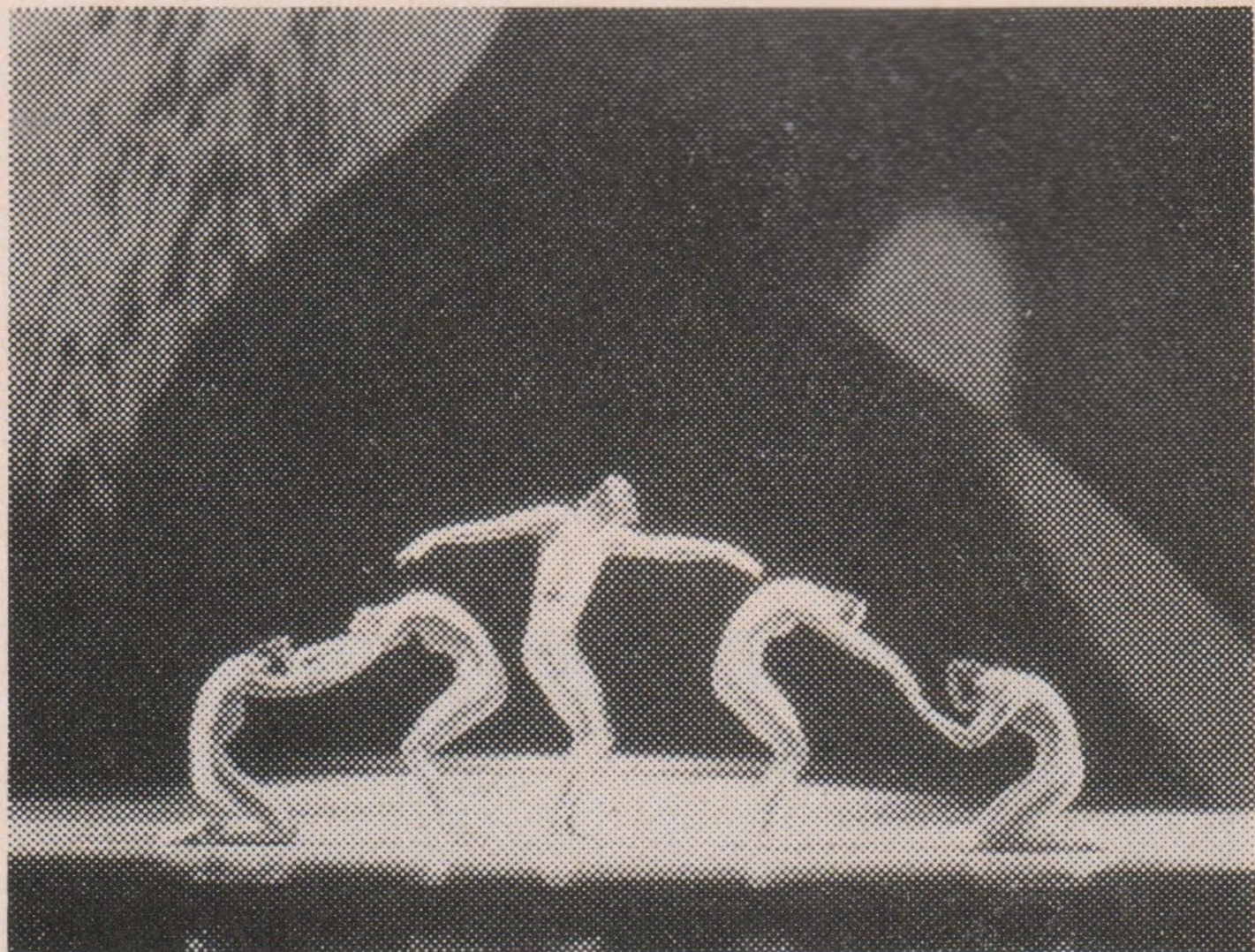
A nemůžeme přejít opomenutím jeho práci dramaturgickou, vyznačující se dramatickým citem pro zásah v díle, jeho práci jako libretisty a co na prvním místě, jeho vlastnosti jako člověka, který řeší i nejsložitější situace s lidským nadhledem, se vzájemným pochopením vazeb jednotlivce i celého kolektivu složitého operního organismu. A tak na závěr tohoto stručného připomenutí Nekvasilova jubilea lze jenom popřát

VIVAT, CRESCAT, FLOREAT

Miloslav Nekvasil (civilní foto)

F. A. I. Tůma: **Dialog tvarů**

PO ŪSPĚŠNĚ PREMIĚŘE

Abychom našim divákům přiblížili zrod jedné části baletního triptychu, jehož úspěšná premiéra se uskutečnila v září v Divadle Jiřího Myrona, uvádíme článek BALET V BAROKU přejatý z Moravskoslezského večerníku dne 24. 9. 1990.

Hostující režisér a choreograf Daniel Wiesner z Prahy se představil ostravskému divadelnímu publiku již podruhé. Poprvé to bylo letos v dubnu, kdy nastudoval s ostravským souborem premiéru celovečerního klasického baletu Coppélia. Ale protože byl tehdy velmi zaneprázdněn (současně se připravoval na umělecký zájezd na Maltu) nebylo na setkání příliš mnoho času. Těsně před další premiérou s názvem Baletní triptych, na jejíž realizaci se podílel barokní fantazií Dialog tvarů, mi poskytl rozhovor:

Postavil jste nadčasový most, spojující barokní hudbu s pohybovými prostředky baletu konce 20. století. Jak?

„Především mne inspiruje hudba. A to buď barokní nebo hudba skladatelů našeho století, tedy i současných. Zvláštní vztah mám k dílu Antonína Dvořáka, který mne inspiruje svou letorou a velice senzitivní hudbou. Při výběru však převažují díla barokních autorů. V jejich tvorbě cítím paralelu se současností. V určité době bylo módní adaptovat barokní skladby, ale tomu příliš nefandím. Myslím si, že Bacha, Händla není nutno zesoučasňovat. Paralela je totiž obsažena už v tom ostinatním rytmu. Pro většinu barokních skladeb je příznačná pulzace — tep (je obsažen ve zjednodušené formě i v dnešní populární hudbě) a navíc má překrásnou melodickou

stavbu. A to bylo důvodem, proč jsem na konci studia konzervatoře společně s mým kamarádem Jirkou Kyliánem navštěvoval varhanní koncerty u Jakuba i u Mikuláše. Zajímavé bylo, že vlastně v hluboké totalitě byly koncerty nabity mladými lidmi. Tam někde začíná můj vztah k baroku vůbec.“

Dialogem tvarů na hudbu Františka Ignáce Tůmy jste absolvoval choreografii na AMU. Od té doby uplynula dlouhá doba. Nastudoval jste tento balet ještě jinde?

„V roce 1982 měl premiéru ve Státním divadle v Brně, roku 1984 na Nové scéně Národního divadla, kde se udržel na repertoáru do letošního roku. Pak jsem realizoval s režisérem Jaromilem Jirešem televizní adaptaci tohoto baletu, která získala v roce 1987 1. cenu na mezinárodním televizním festivalu v kanadském Bannfu. (POZN. RED.: Snímek postoupil na nejvýznamnější světové fórum na Festival festivalů téhož roku.) Poté jsem dostal nabídku nastudovat Dialog tvarů s ostravským baletem.“

Ze současnosti se přeneseme do budoucnosti:

„Barokní hudba mne nepřestává inspirovat. Proto bych velice rád vedle baletů narativních (obsahových) realizoval i takové, které plně reflektují hudební partituru, kde dominantní je vlastní nespoutaná choreografická fantazie, mám na mysli konkrétně Braniborské koncerty J. S. Bacha.“

ep

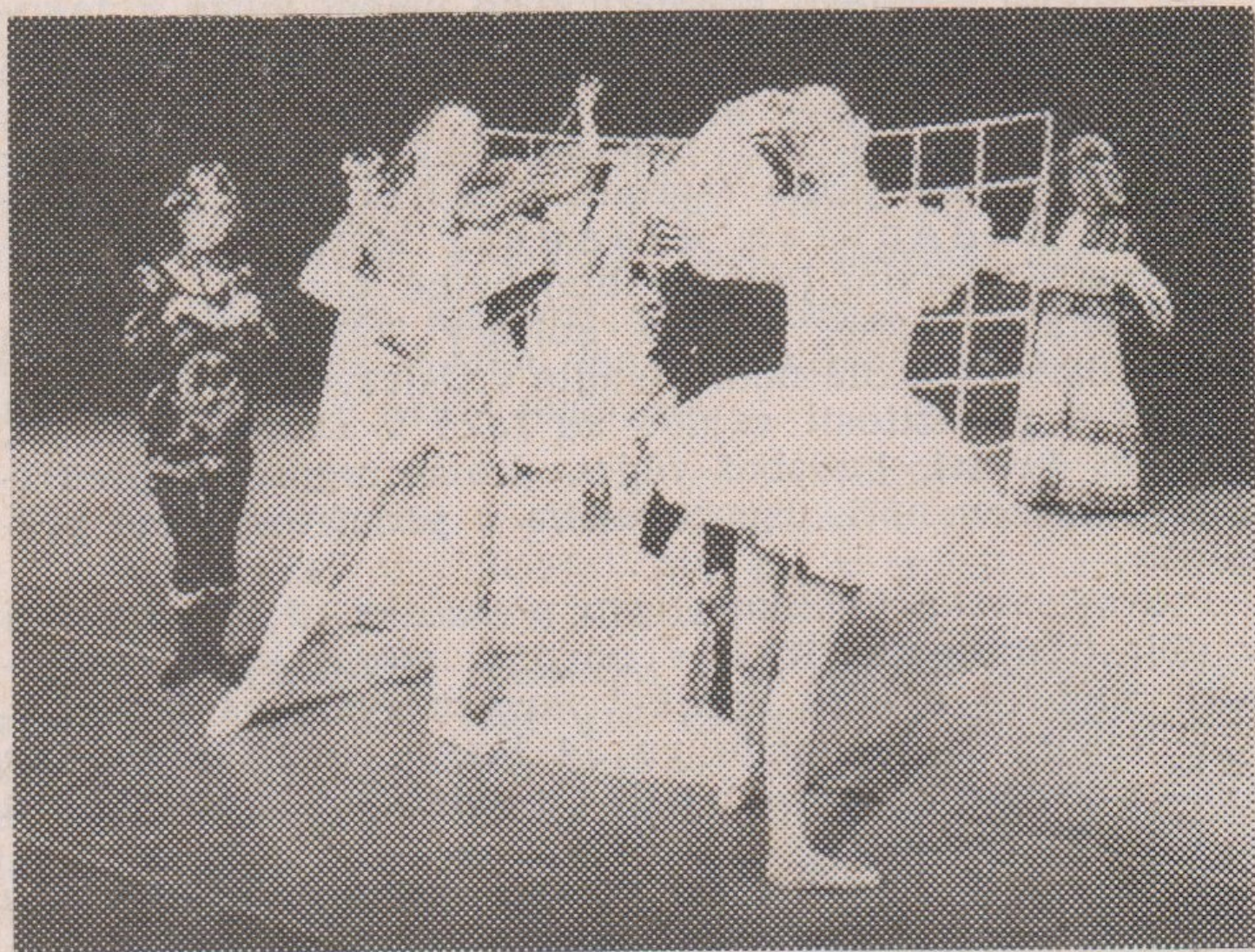
BALETNÍ TRIPTYCH

(Dialog tvarů, Bolero, Nedbalky)

O. Nedbal: **Nedbalky** (v Divadle Jiřího Myrona)

Na snímku Danuše Brožová a Libor Bernklau

Uvádíme 8., 13., 14. a 21. listopadu 1990 v 19 hodin

OBLÍBENĀ PAULETTA DE VAUGHN OPĚT V OSTRAVĚ

Americká sopranistka Pauletta de Vaughn, sólistka Vídeňské státní opery, je pěvkyní předních světových scén. K nejoblíbenějším postavám repertoáru této sympatické černošské umělkyně patří Leonora v Trubadúru, Donna Anna v Donu Giovannim, Tosca, Turandot, Mimi v Bohémě, Tatána v Oněginu; všechny role má nastudovány v originále. Koncem září 1990 zpívala právě Leonoru na premiéře opery G. Verdiho Trubadúr v Německé státní opeře v Berlíně.

V ostravském divadle účinkovala Pauletta de Vaughn několikrát a již při prvním hostování se stala miláčkem publika. Není tedy divu, že její další vystoupení se setkala s velkým diváckým zájmem. Řekneme-li, že si Pauletta získala srdce ostravských diváků, platí to i obráceně — obecenstvo si získalo ji. Proto se Pauletta de Vaughn do Ostravy ráda vrací. Naposledy ji návštěvníci SDO mohli obdivovat ve dvou představeních opery G. Pucciniho Turandot.

Nyní bude pro milovníky operního umění zpívat titulní roli v Tosce G. Pucciniho 10. listopadu 1990 v 19 hodin na scéně Divadla Antonína Dvořáka. Postavu Cavaradosiho vytvoří Leo Marian Vodička, host ze SD Brno. Pauletta de Vaughn bude účinkovat i v neděli 11. listopadu jako Amélie v Maškarním plesu G. Verdiho. E. P.

PŘEHLÍDKA MORAVSKÝCH HUDEBNÍCH DIVADEL

Konfrontace umělecké interpretace děl je tou největší školou a přispívá srovnáním k poznání vlastní umělecké úrovně.

Co jiného v oblasti dramatického umění může k takovému poznání přispět? Je to přehlídka práce různých souborů.

Ve dnech 3. a 4. listopadu 1990 se uskuteční v Divadle Jiřího Myrona přehlídka moravských hudebních divadel, která je realizována prostřednictvím Jednoty hudebního divadla, Divadelního ústavu Praha, odboru kultury Národního výboru města Ostravy a Státního divadla v Ostravě.

U této příležitosti sejdou se také v Ostravě umělci, hudební kritici, hudební vědci, dramaturgové a překladatelé na semináři, uspořádaném u příležitosti této přehlídky.

Pro ostravské publikum tato přehlídka přináší oživení v oblasti dramaturgické, v poznání moravských operetních souborů a také poznání nových tváří na jevišti.

V sobotu 3. listopadu ve 14 hodin zahájí přehlídku soubor brněnské operety adaptací J. Suchého a F. Havlíka Erbenovy KYTICE.

V 19 hodin se představí soubor operety Státního divadla v Ostravě muzikálem MY FAIR LADY.

V neděli v 10 hodin dopoledne se uskuteční v divadelním klubu zmíněný seminář a přehlídka pokračuje ve 14 hodin inscenací souboru operety Státního divadla Oldřicha Stibora z Olomouce. Toto představení vzniklo v dílně olomouckých autorů P. Dostála a R. Pogody a nese zajímavý název ... A NAKONEC PŘIJDE PÁN Z POJIŠŤOVNY LLOYD. Přehlídku ukončí Straussovou VÍDEŇSKOU KRVÍ téhož dne v 19 hodin soubor operety Státního divadla v Ostravě.

Touto přehlídkou chceme položit základ nové tradici konfrontace umělecké práce operetních souborů.

Ostravské publikum by si tuto přehlídku nemělo nechat v žádném případě ujít.

JIRÍ MĚŘÍNSKÝ — šéf operety SDO

JAN FIŠAR

člen činohry SDO - oslavil pětatřicet

Člověk se při takové příležitosti většinou vrací trochu zpátky. A tak bych chtěl při těchto polokulatých narozeninách poděkovat hlavně svému tatínkovi, který mne naučil milovat knížky. Nejdříve mi otevřel svět pohádek, který je pro mne dodnes tím nejkrásnějším, co v literatuře existuje. Později to byl svět poezie — Seifert, Holan, Halas, Mikulášek, Skácel, Zahradníček. Naposledy Blatný, o kterém jsme skoro nic nevěděli a on to byl přitom jeden z největších českých básníků, jakého jsme kdy měli. A pak už to bylo divadlo — antika, Shakespeare, Molière, Corneille, Ibsen, Čechov, Dürrenmatt, Sartre, Anouilh. A samozřejmě Karel Čapek, jehož je znalcem až neuvěřitelným.

A stejným způsobem mi odkrýval svět obrázků. Dodnes si pamatuji na společné prázdniny v Holandsku a Francii v roce 1969 (potom už tatínek 20 let vycestovat nesměl). Tehdy jsem poprvé poznával pány Rembrandta, Halse, Gogha. Později to byli především vynikající čeští malíři: Zrzavý, Filla, Tichý, Muzika, Bauch, Anderle, Suchánek, Komárek, Saydl, Janeček atd.

Letos jsem měl možnost vidět úžasně přenádhernou výstavu Mikuláše Medka, jednoho z těch, na kterém se minulý režim tak krutě podepsal.

Tví rodiče se narodili na Slovensku, už dlouho bydlí v Praze, ty žiješ s rodinou v Ostravě. Jsi opravdový ČECHOSLOVÁK. Co si myslíš o vztahu Čechů, Moravanů a Slováků?

Rodiče, především maminka, mne naučili milovat Slovensko a jeho lidi. Oba dva udělali v Praze obrovský kus práce pro česko-slovenskou vzájemnost a hle, kam to došlo zásluhou několika fanatických politiků. Chci se také zmínit o Moravě, vždyť i zde je pár nacionalistických šilenců, kteří ve své profesi prostě neuspěli, a tak se rozhodli manipulovat s nevinnými lidmi. Vždycky

Jan Fišar (civilní foto)

jsem se děsil kariéristů a příliš ambiciózních lidí, kteří na své cestě za slávou nebo za mocí kráčejí naprosto bezohledně. Je tedy nutné poslouchat nejenom to, co nám je říkáno, ale především, kdo nám to říká.

Miluješ poezii. Byla to „ONA“, která tě přitáhla k divadlu nebo tě motivovalo úplně něco jiného?

Poezie — to byl první krůček k divadlu, recitací básniček to vlastně všechno začalo. Dnes mi připadá trošku legrační, co jsem si vybíral jako čtrnáctiletý kluk — Šrámkův Raport nebo Dopis jedné ženě S. Jesenina. Vždyť to jsou básničky těžký i pro zralé herce.

V Ostravě jsi osm let, nestýskalo se ti po Praze?

Trochu mi v Ostravě chyběla pražská Viola, kde jsem měl tu čest pracovat jako student DAMU. Dnes se situace, alespoň v to doufám, zlepšila díky nové podobě Divadla hudby. Měl jsem tam možnost společně s Apolenkou Veldovou a vynikajícím muzikantem Jirkou Hanouskem dělat Apollinaira, Seiferta, Shakespeara a Procházkovou. Ten pořad se znovu vrací na jeviště. Všichni se na to moc těšíme.

Mohl bys zavzpomínat na role, které tě nějakým způsobem poznamenaly?

Nejvíc mi utkvěli v srdíčku Bolkonskij v Tolstého Vojně a míru, Williamsova Tramvaj do stanice touha — Stanley, Alfréd v Povídkách z Vídeňského lesa od Odöna von Horvátha, z posledních pak Boltův Člověk pro každé počasí a v něm Král Jindřich VIII. Těch rolí za osm sezón, co v SDO působím, bylo samozřejmě mnoho, mnohem víc, větších i menších, hezčích i bezvýznamných, ale tyhle mne budou v mém vědomí provázet dál. Těším se samozřejmě na každou roli, neboť „práce“ mi přináší potěšení.

Vždyť jak říká Keith Richards z Rolling Stones — nejnebezpečnější je situace, kdy není co dělat, z nudy vznikají kecy, drby, rejpání, pitvání problémů. Práce nás od toho ochrání.

Jakou muziku rád posloucháš?

To je hrozně těžký, jak kdy, jak kde, záleží na konkrétní situaci. Asi se to nejlíp pozná, když je člověku smutno a nic se mu nedaří. Tak to si poslouchám Chopina, Dvořáka, Martinů, Janáčka.

A pak je tu Verdi a především jeho opera Nabucco, tu jsem miloval už jako malej kluk. A samozřejmě lidový písničky, hlavně moravský a slovenský. Z muziky současný je mi teď nejbližší M. Kocáb také zásluhou vynikajících textů M. Horáčka.

Která je tvá oblíbená značka?

Já bych začal obráceně, které víno nemám rád, bohužel se název váže k Ostravě — „Ostravský kahan“. To je „víno“, které by se mělo lidem dávat za trest. Ale raději k těm, která duši potěší: Rulandské, Bzenecká lipka, Müller Thurgau (musí být samozřejmě z jižní Moravy). S těmi ve společnosti je mi příjemně.

Děkuji za rozhovor.

SIM

Představujeme vám nové tváře MANŽELĚ FOREJTOVI

Od začátku nové sezóny působí v činoherním souboru Veronika Forejtová, která přešla z DPB a v činohře SDO již účinkovala v hudební komedii Jiřího Suchého Výhybka. Její manžel Zdeněk Forejt přešel z Těšínského divadla. Oběma jsem položila několik otázek.

Můžete zavzpomínat na své začátky?

Zdeněk:

Začátky: Říká se, že jsou vždycky těžké a po bezmála třiceti letech se na ně vzpomíná nejlíp v kroužku přátel. Chtělo by to veselou historku „z natáčení“ — ale to nedovedu napsat — jsem herec, ne spisovatel. Tak někdy příště ústně.

Veronika Forejtová (civilní foto)

V e r o n i k a :

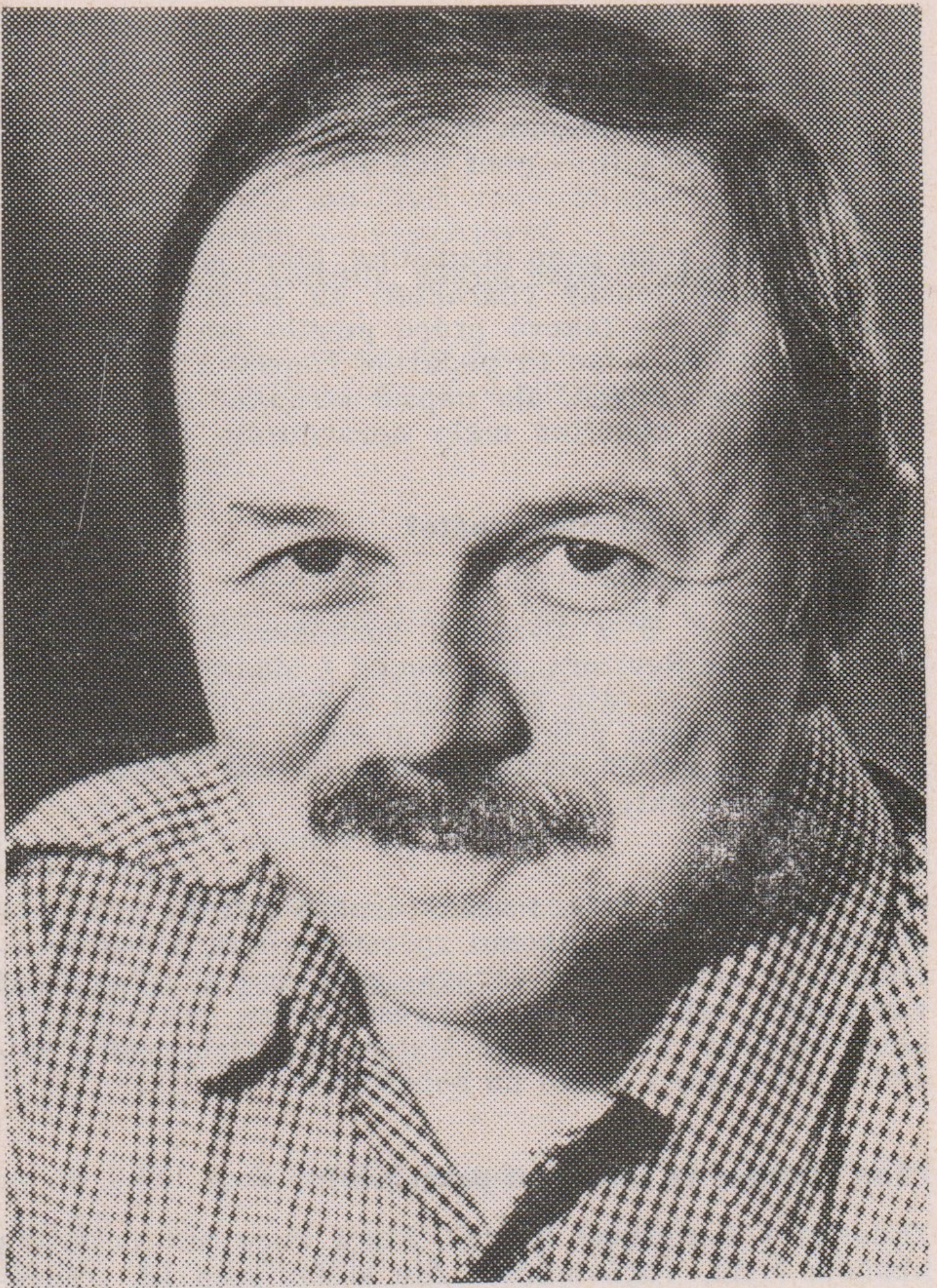
Moje začátky byly velice chaotické. Vrhala jsem se do spousty věcí naráz a bez velkého rozumování. Byla jsem bláznivá holka, která se ničeho nebojí a dělám dodnes všechno pro to, abych jí byla dál. A protože mne nic z toho, „co se dělo“ nezabilo, tak mne všechno posílilo.

Byly vaším prvním společným působištěm Karlovy Vary? Kdy a za jakých okolností jste se seznámili?

Z d e n ě k :

Ano, s manželkou jsme skoro od počátku naší poutě českými divadly, počítajíc do toho i Karlovy Vary. Státní divadlo Ostrava, které stálo na špičce žebříčku nám blíže známých divadel, je naším sedmým angažmá. Změny angažmá byly prováděny většinou systémem „od Šumavy k Tatrám“.

Zdeněk Forejt (civilní foto)

Veronika:

Nebyly. Do toho chaosu se dostavil ŘÁD v osobě mého muže. Potkali jsme se v Těšínském divadle a odtud začalo naše společné profesní i životní putování. Za první společnou gáži jsme si koupili kufr Vulkán a slíbili jsme si, že v okamžiku, když začneme mít dojem, že už máme v souboru právo na práci, že už si nás všichni mají vážit za dosažené výsledky a že se vůbec začínáme zabydlovat, tak jeden z nás vytáhne ze skříně kufr Vulkán. A tak jsme začínali zase od začátku. Začínali jsme tak sedmkrát a potkali spoustu lidí, zajímavých, neobyčejných, dobrých, ale také všedních, zlých a všelijak jiných. Prostě lidí. A potkávat lidi člověk má. To proto, aby se z člověka nestal nelida.

Máte svého oblíbeného autora?

Zdeněk:

S. Mrožek, F. Dürrenmatt, V + W, K. Čapek, J. Anouilh, T. Wilder, E. O'Neill — není jich už moc?

Veronika:

Mám v oblibě toho pana dramatika, který je schopen napsat zajímavý ženský charakter. To je velice obtížné, proto se taky do takové práce pustilo jen velmi málo autorů a ne všem se to podařilo. Napsat hru i dobrou hru není tak obtížné, ale napsat strhující ženskou roli se podaří jen několika málo opravdovým dramatikům.

Na kterou roli rádi vzpomínáte?

Zdeněk:

Na Porotce č. 8 z Dvanácti rozhněvaných mužů, na Chlestakova z Revizora, na Fouché z Madam Sans Gêne, na Karla VII. ze Mše za pannu a konečně na Pravého prince z Dobývání princezny Turandot. To se tak stane, že člověk nejraději vzpomene na pár rolí, které se ho nějak zvlášť dotkly.

Veronika:

Nevzpomínám na role. I sebekrásnější roli už nemůžete po poslední repríze nikomu zprostředkovat, a tak vzpomínání na roli by bylo takové „smutnění si“. Pokud už vzpomínám, tak na práci, na způsob práce, jak role vznikala. Na práci při Čapkově Matce, Erži Orbánové z Kočičí hry a Kláry z Domu na nebesích.

Pane Forejte, na čem nyní pracujete?

Zkouším v Betlémské hvězdě, která bude mít premiéru koncem října, Vopovědníka. Ale stačil jsem už „zapracovat“ na čtyřech rolích, které jsem převzal za kolegy odcházející či nemocné. Vopovědník tedy bude pro mne takový polodebut.

Paní Forejtová, v současné době podáváte vynikající výkon v inscenaci „Toho chlapa zabít“. Jak se vám spolupracuje s režisérem Janíkem?

Děkuji. To je role - sen. Ta se panu Radzinskému móóc povedla. Jsme na periférii zájmu odborné kritiky, takže o výsledku práce si nemůže divák nikde přečíst, ale může se přijít podívat. A já ho tímto zvu, protože jsem si jistá, že příběh, který ten večer s hrdinkou prožije, ho určitě nenechá jen tak. A konečně já raději hraji pro diváka než pro kritika. A co se práce s režisérem Janíkem týče, to je téma na samostatnou práci. Už dávno zapomenu text role „Toho chlapa zabít“, ale způsob práce na roli bude materiálem pro hodně dalších let.

Zájmy, záliby, koníčky.

Z d e n ě k :

Nějak ustupují do pozadí v ruchu politického vývoje u nás. Kdysi to býval motorismus, jazz ...

V e r o n i k a :

Vnuk Ondřej. Jsou mu čtyři roky. Mladší to nepochopí, babičkám nemusím nic vysvětlovat.

Jak trávíte volné víkendy, pokud nějaké máte?

Z d e n ě k :

Pokud je čas, tak jedeme do Beskyd. V opačném případě se věnujeme turistice alespoň v blízkém okolí.

V e r o n i k a :

Jako pan Forejt.

Co rádi čtete?

Z d e n ě k :

Těch autorů je zase víc z různých období: H. Böll, B. Hrabal, J. Werich, J. Suchý, W. Saroyan, W. Allen.

V e r o n i k a :

Ve dvaceti Feuchtwangera, ve třiceti Čechova, ve čtyřiceti Hrabala a za chvíli mne čeká další autor.

Která lidská vlastnost se vám nejvíce přičí?

Z d e n ě k :

Hloupost a netolerance.

V e r o n i k a :

Schopnost bezmezného, nekritického obdivu, ať už k osobě nebo ideji.

Zvolili byste si jiné zaměstnání?

Z d e n ě k :

Myslím, že ne — i když někdy ...

V e r o n i k a :

Ne.

Jak se lišily vaše letošní prázdniny od těch loňských?

Z d e n ě k :

Nelišily se ničím, snad ty příští. Nerad se pohybují v lavině, třeba i lidí.

V e r o n i k a :

Kromě vyšších letních teplot — nijak.

Co vás v poslední době nejvíc rozzlobilo?

Z d e n ě k :

Různá zmatená pojetí demokracie, projevující se v nově se formujícím politickém životě u nás.

V e r o n i k a :

Projevy rasismu.

Co vás v poslední době nejvíc pobavilo?

Z d e n ě k :

Stejná odpověď jako na předcházející otázku.

V e r o n i k a :

Divadlo. To mne baví vždycky a pořád.

Jaké je vaše oblíbené jídlo?

Z d e n ě k :

Všechno, co manželka uvaří. A nezeptáte se, jaké máme manželství?

V e r o n i k a :

Všechno, co je k jídlu. Bohužel!

Co byste si přáli?

Z d e n ě k :

Mám letité přání, aby bylo takové kulturní vědomí národa, že budou lidi potřebovat nezbytně divadlo ke svému životu.

V e r o n i k a :

Aby všechno dobře dopadlo a do hlediště se vrátili vnímaví a pozorní diváci.

Děkuji za rozhovor.

SIM

K P R E M I Ě R Ā M

Divadlo Petra Bezruče

György Spiró: KUŘECÍ HLAVA

Divadlo Petra Bezruče uvádí hru současného maďarského autora, který se objevil na evropských jevištích počátkem osmdesátých let a záhy se zařadil mezi nejpozoruhodnější dramatiky starého kontinentu.

V současné době, kdy se setkáváme s nejrůznějšími divadelními styly, více či méně nápaditými, ve snaze probudit poněkud ospalé obecnost, přimknul se Spiró k realistické tvorbě a „znovuobjevil“ její často netušené možnosti. Dokázal dokonce něco víc. Napsal přímo strhující hru, jejíž děj se odehrává doslova teď a tady. Pro nás to znamená dnes a v Ostravě, konkrétně v té Ostravě, kterou nenajdeme na pohlednicích ani v barevných fotografických knihách z minulých desetiletí, ale kterou — pokud chceme — můžeme denně pozorovat.

Kuřecí hlava (1985) je považována za vrchol dosavadní tvorby György Spiróa. Je dílem ve své hloubce nepokrytě provokujícím, vytvářejícím prostřednictvím příběhu Spratka a dalších postav obraz skutečnosti, od které se tzv. „slušný“ člověk často raději odvrací. Ovšem skutečnost, ať už je jakákoliv, nepřestane existovat jen proto, že si raději „ze slušnosti“ zacpeme uši nebo zavřeme oči, stejně tak, jako nás nespasí bezpečnostní zámek instalovaný po přečtení Černé kroniky. V Kuřecí hlavě otevřel autor téma překračující rámec denního tisku, téma, týkající se základního pojmání světa, našeho vztahu ke všemu, co nás obklopuje. Doufáme, že hra, která si získala veliký ohlas mezi diváky i kritiky, zaujme také naše publikum.

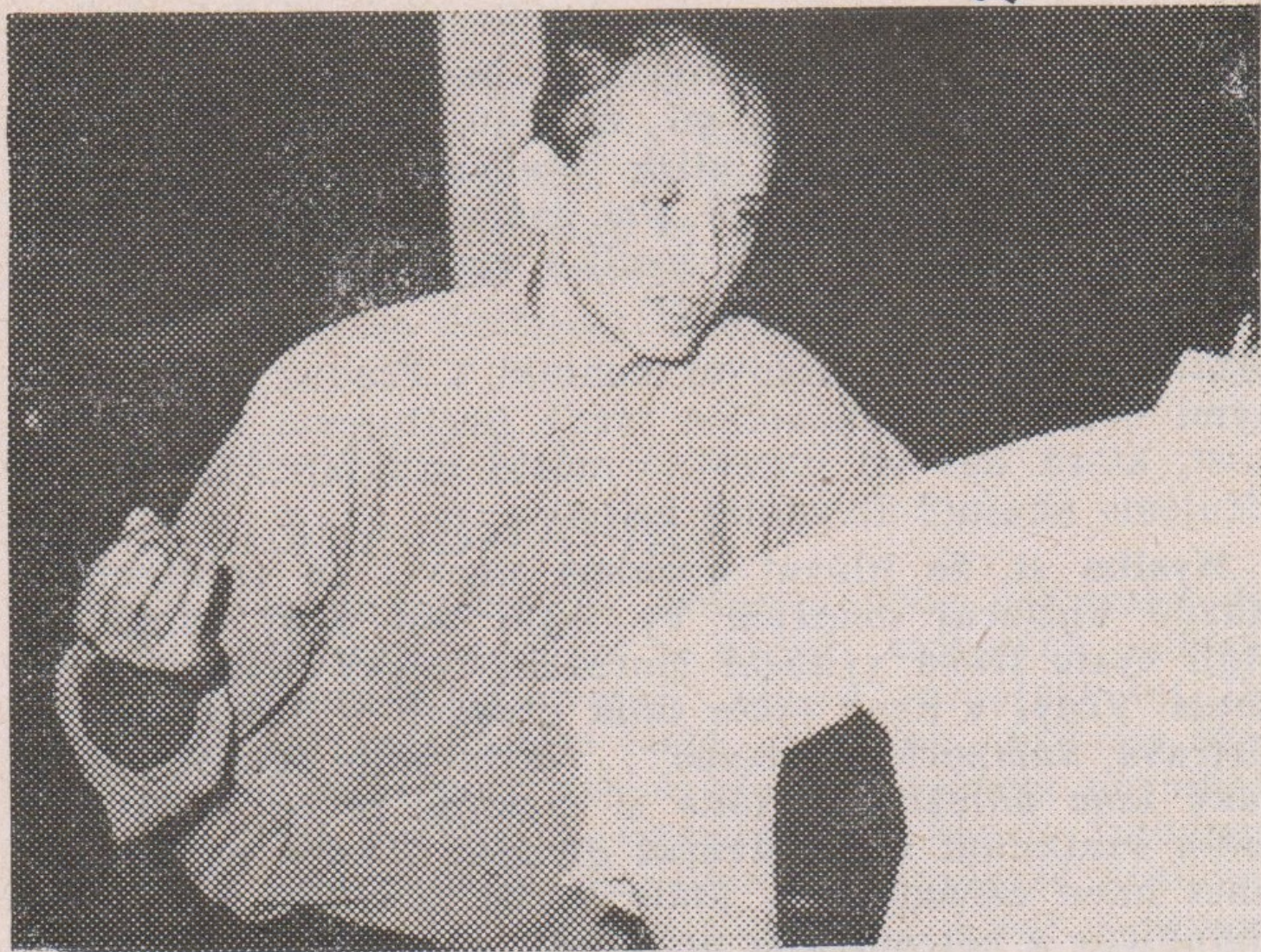
Hlavním realizátorem inscenace je **Juraj Deák**, kmenový režisér Pardubického divadla, poprvé hostující v DPB. Autorem scény je Jan Tobola j. h., kostýmy navrhla Ivana Brádková j. h., hudbu složil Zbigniew Siwek j. h., dramaturgie Kazimír Grochol.

H r a j í: Marie Viková, Norbert Lichý, Ondřej Malý, Milan Sova, Věra Janků, Otakar Prajzner, Bohuslav Čvančara, Jan Mazák, Jana Postlerová, Dana Zaoralová, Dana Sedláková.

Premiéra dne 10. listopadu v 19 hodin v Divadle Petra Bezruče.

K. G.

Juraj Deák (foto ze zkoušky)

JURAJ DEÁK

**kmenový režisér Pardubického divadla
poprvé hostující v DPB**

Juraje jsem zastihla uprostřed pilné práce — zkoušek inscenace Kuřecí hlavy Geörgy Spiróa, která bude mít premiéru 10. listopadu v DPB.

Po absolvování režie na DAMU v roce 1987 působil v Divadle S. K. Neumanna v Praze a od roku 1988 je v angažmá ve Východočeském divadle v Pardubicích. O Pardubicích je známo, že divák je tu připraven a do divadla chodí rád. Jak se vám to povedlo?

V Pardubicích se projevuje silný lokální patriotismus, který je typický pro celé východní Čechy. Lidé jsou hrdí na své město, hrdí na své divadlo. Znají své herce a mají je rádi.

Divadlo má v Pardubicích dlouholetou tradici, hraje-me v krásné secesní budově. Když jsme slavili 650 let trvání města, organizaci celé akce vzali do svých rukou herci. Na náměstí předváděli v malých alegorických scénkách kousky z dějin Pardubic. Mělo to obrovský úspěch.

Diváci mají pocit, že divadlo žije s městem a že udělá všechno proto, aby je nezklamalo. Proto diváci svým hercům fandí a mají si je pro co vážit.

Po uvedení Tarantových Kukaček (Přelet přes ku-kaččí hnízdo) začali chodit i na jednu a tutéž inscenaci několikrát. Tím však nechci tvrdit, že každá inscenace je vynikající a je pokaždé vyprodáno. Ale divák ví, že má smysl do divadla chodit. A to je důležité.

Tvé vidění světa je pro mne deprimující, až šokující!

Ostrava — to je rozčtvrcený buvol, kterému ještě chrčí z nozder. Zdá se mi, že lidé, co tady žijí, mají v tváři znamení. Jakýsi otisk fatalismu — všichni vědí, že život v tomhle městě jim může způsobit rychlejší smrt, ale přesto tady žijí, bydlí a vychovávají děti. Je to zajímavé město. Dráždí mne!

Určitě je důležité udržovat kontakt s Prahou, ale i s jinými centry. U nás velice tvrdě pocítujeme tu vzdálenost, která nás od hlavního města odděluje. Tvrdě pocítujeme absenci divadelní kritiky.

Myslím si, že hlavní problém není v té vzdálenosti. Každé kulturní centrum by mělo mít svůj potenciál. Měli byste třeba vydávat Moravskoslezský divadelní časopis. Vždyť v kraji máte tolik divadel — Těšín, Opava, Ostrava, Šumperk, Olomouc... Navíc máte televizi, to je taky moc důležité. A také si myslím, že by v Ostravě mělo vzniknout třeba dvacet divadel, i když by devatenáct hned zkrachovalo. Stálo by za to zkusit hrát v intimnějším a netradičním prostředí.

Počet předplatitelů poklesl, divák se chce po celodenním shonu bavit, odpočívat. Mladí chodí do divadla velice málo. Po návštěvě představení August August, august jsem byla na rozpacích, smích se ozýval tam, kde se ani ozývat neměl.

Mladí jsou skutečně nepřipraveni, v mnohém až nekulturní. Ale jejich připravenost a kulturnost si nepředstavuji tak, že se naučí být v divadle „hodní“. Divadlo bylo a je fórum, kde se vede dialog mezi jevištěm a hledištěm a naopak. Nemůžeme jim zakazovat smích na nesprávných místech. Protože to, co je pro nás správné, může být pro ně falešné — tedy směšné. Mějme odvahu brát jejich konvencemi nezatížené reakce za barometr míry naší pravdivosti. K návštěvnosti; divák bude chodit do divadla, když bude mít přirozenou potřebu. Upřímně — dokáže naprostá většina našich inscenací tuto potřebu v divákovi vyvolat?

Nastává doba tvrdého boje o diváka. Ekonomie asi vytlačí divadelní experiment. Svůj významný podíl bude mít jistě propagace a reklama.

Propagační a náborové oddělení by se co nejdříve mělo proměnit v akční manažerský tým — z téměř administrativní činnosti by se měla stát vysoce tvůrčí práce, kde by se hodnota výborných organizačních reklamních a komerčních nápadů odrazila v přímé a vysoké finanční zainteresovanosti ze zisku. K tomu je ale nutná asi taková změna v myšlení a v přístupu, jaká proběhne v hlavě neznámého slušovického malíře pokojů, který zdědí 200 miliónů dolarů a rozhodne se koupit si firmu General Motors. V Pardubicích se zatím snažíme alespoň o netradiční reklamu našich představení. Před uvedením inscenace August August, august jezdili herci - klauni v nádherném automobilovém veteránu po městě a rozhazovali letáčky. Mělo to celkem úspěch...

Co se ti na tvé práci líbí?

Vždycky začínám znovu od nuly. Nová inscenace je jako nová milenka. A tak s každou inscenací odchází kus mého života. Jsem rád, že Kuřecí hlavu dělám právě tady v Ostravě. Podle mne je přímo určena do tohoto prostředí. Jsem hrozně zvědavý na reakci diváků.

Jurajovi děkuji za rozhovor, přeji úspěch a snad někdy příště.

SIM

O P R E M I Ě Ř E

Karol Sidon: SHAPIRA

Připravovanou premiérou představujeme ostravské divadelní veřejnosti dalšího z našich exilových autorů. Jeho životní osudy odpovídají „logice“ minulých let. Do roku 1969 byl redaktorem Listů, po jejich násilném zrušení se stal televizním scenáristou ve volném povolání, po roce 1972 dochází k naprostému zákazu Sidonovy tvorby, on sám pracuje jako dělník a prodavač Poštovní novinové služby. Po podpisu Charty 77 klesl v úrovni povolání ještě níže — do kotelny nemocnice, kde byl topičem. V roce 1983 byl nucen se vystěhovat i s rodinou do zahraničí. Odešel do Heidelbergu, kde žije do dnešních dnů.

Jeho tvorba byla v Československu pochopitelně zakázána, a tak naše premiéra Sidonovy hry Shapira (souběžně bude uvedena i v Praze) je vlastně prvním setkáním naší veřejnosti s tímto osobitým dramatikem. Hru Shapira napsal autor v roce 1972, v roce 1988 ji přepracoval a zároveň byla přeložena do němčiny.

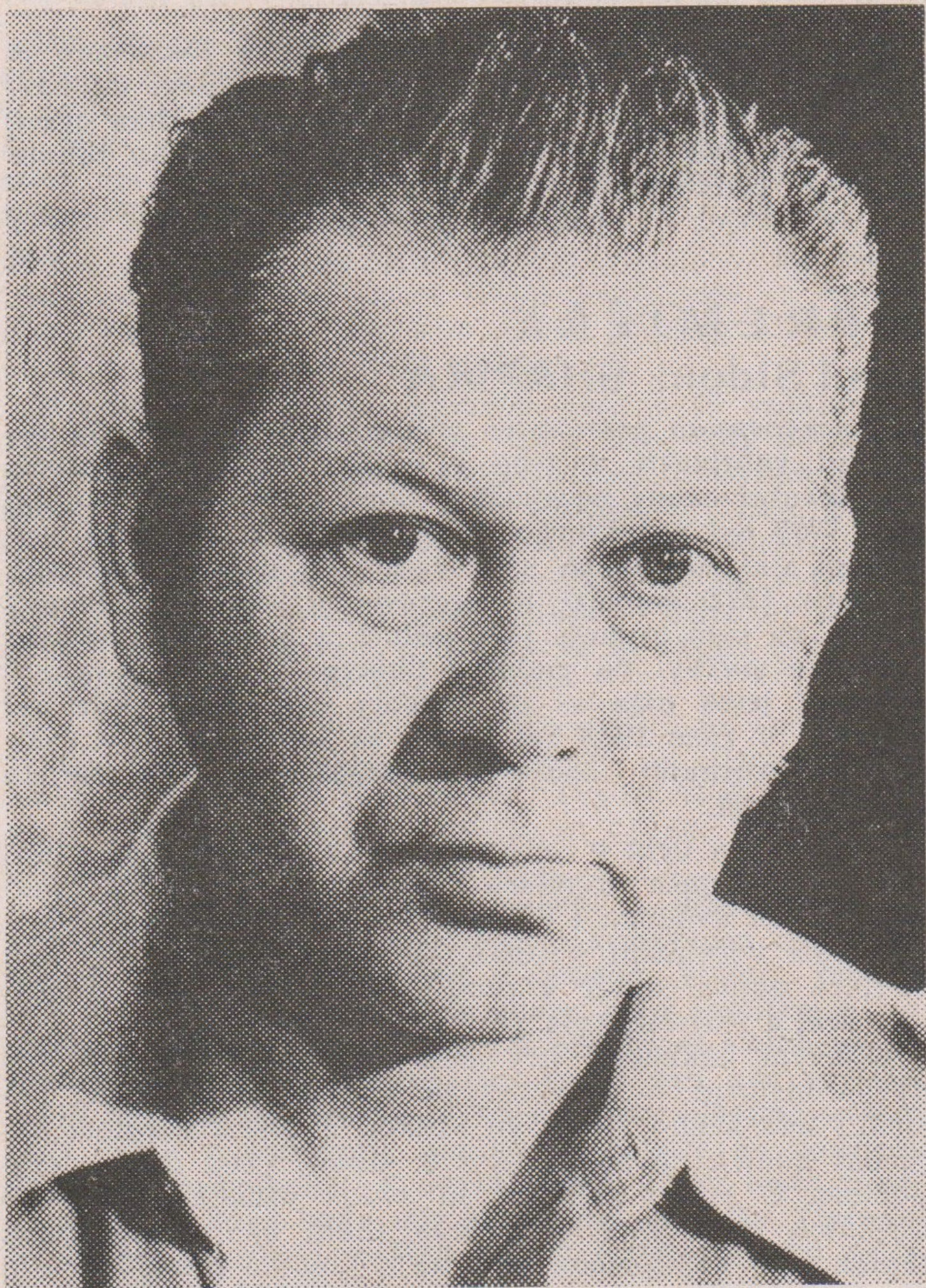
Dějovým základem hry jsou skutečné osobnosti nedávné historie — spisovatelka Myriam Harry žijící poslední léta svého života ve Francii a historie kolem objevení biblických rukopisů z 9. století před naším letopočtem. O jejich pravosti se vedou vědecké spory do dnešních dnů. Tato historická fakta spojuje autorova fantazie do napínavého příběhu o hledání pravdy, o síle člověka podívat se až na samé dno vlastní duše. Sidonova hra hovoří vážně i s humorem o věčných lidských otázkách, o skutečnosti, že žádný z nás není ani zlý, ani dobrý skrz naskrz. Proto je také Sidonova hra nesmírně současná, neboť i my v dnešní době, zahlceni převratným během politických, sociálních a ekonomických událostí, zapomínáme na skutečné lidské hodnoty.

V ústřední roli Sidonovy hry oslaví herečka Milena Asmanová své významné životní jubileum a zároveň třicet let práce na ostravském jevišti. V dalších rolích uvidíme: Jiřího Čapku, Veroniku Forejtovou, Milana Šulce j. h., Alexandru Gasnárkovou, Stanislava Šárského, Františka Šece, Davida Viktora a Jana Fišara. Premiéru nastudoval režisér Zdeněk Kaloč j. h., výpravu navrhl Jan Dušek j. h., autorem scénické hudby je Zdeněk Pololáník, choreografem Petr Koželuh.

Předpremiéra je 3. listopadu 1990 v Divadle Antonína Dvořáka.

Kb

Karel Brynda (civilní foto)

Povídání s režisérem Betlémské hvězdy KARLEM BRYNDOU

Pane režisére, proč jste si vybral právě lidovou vánoční hru?

Na vánoce vzpomínám velice rád. Vždy jsem se hrozně těšil, co budu mít pod stromečkem. Jé, jak dlouho jsem nedostal žádný vlak!

Z dnešních vánoc se vytratil smysl, proč se slaví. Lidé se soustředili jen na materiální stránky, o vánoční pohodě se nedá vůbec mluvit. Nákupy, shon, úklidy — úplně se vytratila poezie. Lidé by měli být rádi, že jsou spolu, už dávno před Štědrým dnem by měla být cítit z každé domácnosti vánoční atmosféra.

Po dvaceti letech tedy znovuvedení na scéně — biblický příběh s hudbou vánočních koled.

V době normalizace se jméno Jana Kopeckého nesmělo objevovat v kontextu české kultury. Biblický příběh o narození Krista bylo téma dvacet let tabuizované. Hry s touto tematikou se nesměly hrát. Vánoční svátky byly bolševiky omezovány jen na svátky míru.

Vždyť vánoční hry mají u nás přece dlouholetou tradici. Můžeme hovořit o hudební i výtvarné tradici. Vzpomeňme Českou vánoční mši Jakuba Jana Ryby nebo překrásné Alšovy a Ladovy vesnické betlémy. Není hra příliš poznamenána dialektem?

Nejdéle se tradice vánočních her uchovala v Podkrkonoší. Odtud také čerpá Jan Kopecký, předlohou se mu stal rukopis pasecký. Dialektem je však poznamenána jen velmi málo, takže to určitě nebude vadit.

Hudbu napsal M. Balling, můžeme se těšit na pěkný zážitek?

Dívčí sbor tvoří šest dívek z operety — něco na způsob antického chóru. Nezasahují příliš do děje, spíš jen komentují zpěvem.

Co je typické pro Betlémskou hvězdu?

Spousta nahuštěných epizod, zkratkovitost a lapidárnost. Každý z herců hraje několik rolí, během dvou minut musí dokázat na jevišti vytvarovat novou postavu. Každá z postav je herecky nezaměnitelná — Marie, Josef atd.

Hra prostě a mile vypovídá o nejdůležitějších věcech života — o spravedlnosti, lidském citu a lásce.

Děkuji za rozhovor.

SIM

BLAHOPŘÁNÍ JUBILANTŮM

V listopadu oslavují své životní a pracovní výročí naši spolupracovníci: padesátiny — ing. **Oto GRUSZKA**, vedoucí scénické výroby, 65 let **Milan MONČKA**, krejčí, 25 let v SDO pracuje **Marie ETZLEROVÁ**, tajemnice opery a 35 let je v ostravském divadle **Jiří VANĚK**, jevištní mistr.

Milí jubilanti, přijměte naše srdečné blahopřání.

Připravujeme na prosinec

V prosinci se naše soubory představí divákům dvěma novými **premiérami**.

První přijde na řadu balet, který uvede 14. 12. v Divadle Antonína Dvořáka premiéru světově proslulého Igora Stravinského **Petruška, Pták Ohnivák**. Stravinskij vytváří svými baletními skladbami organickou spojnicí mezi klasickým a moderním baletem. První **Petruška** vychází z ruského lidového prostředí jak situováním příběhu, tak i hudební stránkou. Ve druhé jde o motiv exotický, prosvětlený hudbou navazující na evropský hudební impresionismus. Petrušku nastuduje choreograf P. Koželuh, Ptáka Ohniváka P. Šmok z Prahy.

Operetní soubor uvede 21. 12. v Divadle Jiřího Myrona premiéru J. Kandra — F. Ebba — B. Fosse: **Chicago**. Tvůrci slavných a u nás již uvedených muzikálů Kabaret a Řek Zorba tentokrát situovali svůj dramatický příběh lásky, zrady a pomsty do prostředí chicagského undergroundu a vytvořili tak jakousi „chicagskou“ protiváhu k „newyorské“ West Side Story. Představení nastuduje režisér P. Novotný z Hudebního divadla z Karlína z Prahy.

V prosinci uvádíme **naposledy** operu R. Wagnera Zlato Rýna, operety O. Nedbala Polská krev, R. Frimla Rose Marie, činohru J. Voskovce — J. Wericha — J. Ježka Helenka je ráda aneb Slaměný klobouk. S Helenkou se rozloučíme v posledním dni tohoto roku. Divadlo Petra Bezruče uvádí naposledy hru Barabáš Michela de Ghelderoda.

3. a 4. 12. přivítáme na naší scéně kolegy z **Městských divadel pražských**.

Snímek ze zkoušky hry Petra Shaffera **Andělíka a laskavec**

Městská divadla pražská — DIVADLO ABC

Na snímku Stella Zázvorková a Dagmar Syslová

Vážení přátelé,

stejně jako každý rok vás chceme pozvat k nám do divadla, na naše představení a těšíme se, že naše pozvání neodmítnete; zvláště, když vám již nyní bez jakýchkoliv příkazů, zákazů a omezení můžeme nabídnout výběr z toho opravdu nejkrásnějšího, nejsvobodomyšlnějšího, nejhumánnějšího a nejlepššího, co vytvořili naši i světoví dramatikové a hudební skladatelé v dávné i nedávné minulosti.

Také letos vám nabízíme možnost pravidelné návštěvy našeho divadla ve 14denních intervalech v rámci předplatného v den, který vám bude nejvíce vyhovovat a který si tedy můžete sami zvolit. Výhodou pro vás je i to, že zakoupení předplatného pro vás bude stejně jako dříve znamenat i finanční úsporu. Cena předplatenky je totiž nižší, než kdybyste si na každou inscenaci kupovali vstupenku zvlášť. Věříme, že tato sleva bude pro vás atraktivní a zajímavá.

Pro rozšíření vašich možností výběru předplatitelské skupiny zavádíme novou abonentní skupinu L, pro niž bude hracím dnem pondělí.

Pro ty diváky, kteří chtějí být co nejrychleji v obraze současného kulturního dění a chtějí tedy vidět naše inscenace co nejdříve, zavádíme letos premiérovou předplatitelskou skupinu (PP). Majitelé předplatenek PP zhlédnou 18 inscenací, které jsou v našem divadle vždy v sobotu, nikoli však v pravidelných 14denních intervalech, nýbrž podle plánu premiér našeho divadla. Vzhledem k velkému zájmu našich diváků právě o premiérová představení musíme ovšem počet předplatitelů ve skupině PP omezit na pouhých 300. Výhodou tohoto předplatného je už samotná možnost vidět okamžitě první uvedení každé inscenace, proto v této abonentní skupině nebudeme poskytovat slevu na vstupném.

V rámci předplatného pro vás uvedeme v roce 1991 (počínaje lednem) celkem 18 představení. Z toho bude 7 činoher z 8 titulů, 4 opery, 5 operet a 2 balety.

Věříme, že naše nabídka titulů bude pro vás atraktivní a že vzbudí váš zájem a těšíme se tedy na vaši příznivou odezvu a na vaši co nejčastější a pravidelnou návštěvu na představeních v Divadle A. Dvořáka i v Divadle J. Myrona, kde budou naše inscenace v rámci abonmá uváděny.

Ředitelství Státního divadla v Ostravě

F. A. I. Tůma: **Dialog tvarů** — 1. část Baletního triptychu

V PŘEDPLATNĚM NA ROK 1991 UVEDEME

4 opery

G. Verdi: RIGOLETTO
R. Kubelík: VERONIKA
A. Dvořák: ARMIDA
G. Donizetti: POPRASK V OPEŘE

5 operet

J. Kander — F. Ebb — B. Fosse: CHICAGO
F. Lehár: PAGANINI
J. Brdečka — J. Rychlík — V. Hála:
LIMONÁDOVÝ JOE
F. Lehár: ZEMĚ ÚSMĚVŮ
Podzimní titul klasické operety bude upřesněn
dodatečně

7 činoher z těchto 8 titulů

V. Nezval: MANON LESCAUT
L. Pirandello: SICILSKÁ KOMEDIE
C. Magnier: MALOVANÉ MILOVÁNÍ
W. Shakespeare: ZKROCENÍ ZLÉ ŽENY
P. Landovský: SANITÁRNÍ NOC
J. Anouilh: DRAZÍ FTÁCI
Hra ze světové nebo české klasiky
Klasická česká hra

2 balety

I. Stravinskij: PETRUŠKA + PTÁK OHNIVÁK
TÉMA ODYSSEUS

Změna titulů vyhrazena!

V PREMIÉROVÉM PŘEDPLATNÉM NA ROK 1991 UVEDEME

4 opery

G. Verdi: RIGOLETTO
R. Kubelík: VERONIKA
A. Dvořák: ARMIDA
G. Donizetti: POPRASK V OPEŘE

4 operety

F. Lehár: PAGANINI
J. Brdečka — J. Rychlík — V. Hála:
LIMONÁDOVÝ JOE
F. Lehár: ZEMĚ ÚSMĚVŮ
Podzimní titul klasické operety bude upřesněn
dodatečně

8 činoher

V. Nezval: MANON LESCAUT
L. Pirandello: SICILSKÁ KOMEDIE
C. Magnier: MALOVANÉ MILOVÁNÍ
W. Shakespeare: ZKROCENÍ ZLÉ ŽENY
J. Anouilh: DRAŽÍ FTÁCI
P. Landovský: SANITÁRNÍ NOC
Hra ze světové nebo české klasiky
Klasická česká hra

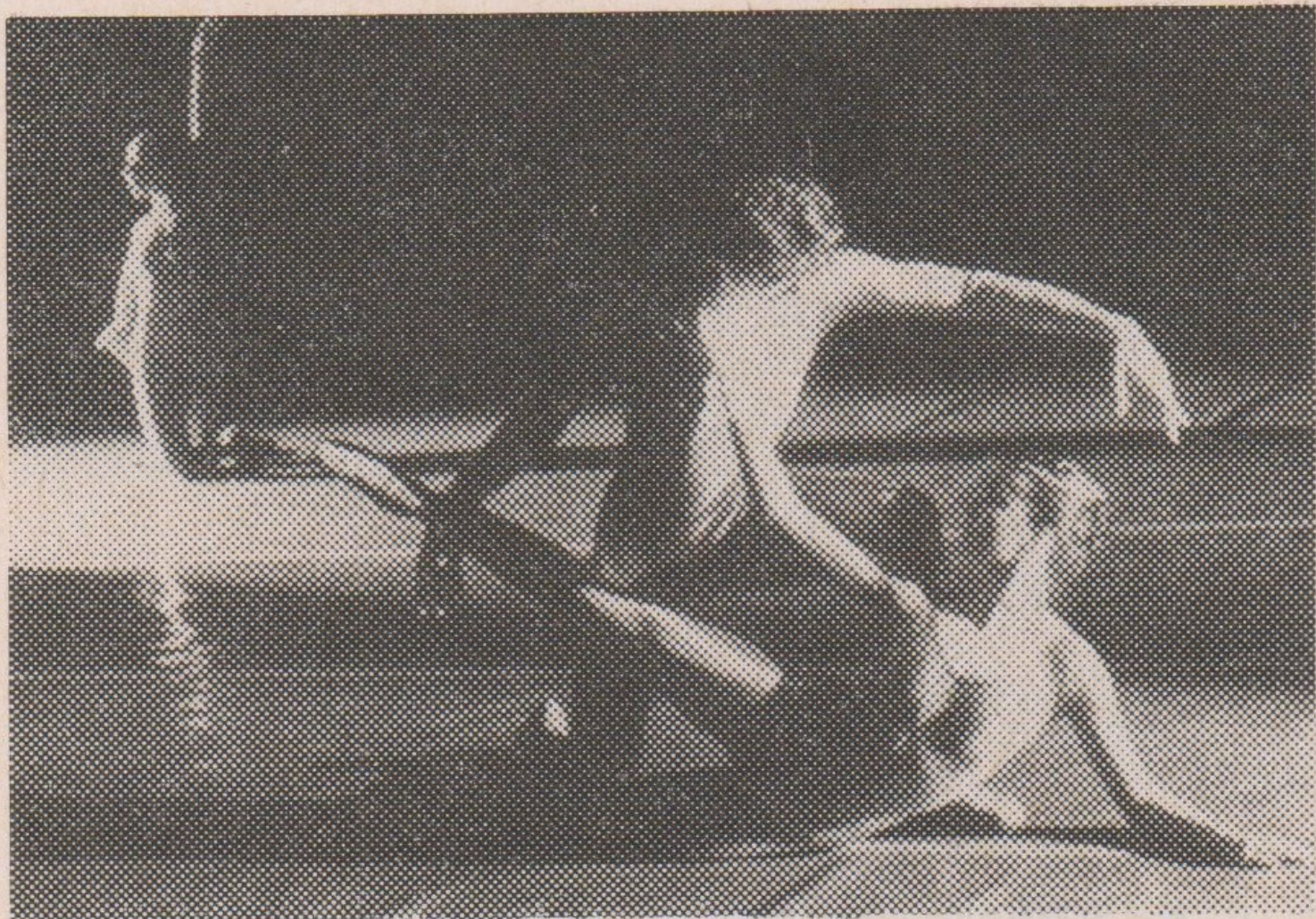
2 balety

TÉMA ODYSSEUS
Podzimní titul baletu bude upřesněn dodatečně

J. Strauss: **Vídeňská krev** (J. Hošťáková, J. Drahovzal)

F. A. I. Tůma: **Dialog tvarů**

INFORMACE O PŘEDPLATNÉM

Předplatné zajišťuje stálé sedadlo, pravidelnou návštěvu na všechny nově uvedené inscenace, **poskytuje 20proc. slevu na vstupném.**

Předplatitelé mají také přednostní právo k přikoupení vstupenek na jednotlivé inscenace před zahájením prodeje na základě předložení předplatitelské legitimace.

Nově nabízíme:

Pondělí — hrací den ve 14denním cyklu večerního předplatného.

Premiérové předplatné — nepravidelné předplatné na pozvání, za plnou cenu podle ceníku vstupného. Omezený počet sedadel.

Hrací dny v předplatném podle vlastního určení:

pondělí—sobota v 19 hodin,

neděle ve 14 hodin.

Premiérové předplatné — sobota v 19 hodin (nepravidelné předplatné).

U některých inscenací s delší hrací dobou začínáme hrát již v 18.30 hodin. O změnách se dovíte na vývěškách v divadlech, v divadelním Zpravodaji.

Zpravodaj obdržíte v divadlech a v ústředním předprodeji vstupenek vždy po 25. v měsíci.

Představení mimo premiérového předplatného budou uváděna ve 14denních intervalech v budovách Divadla A. Dvořáka a Divadla J. Myrona.

Přihlášky nových předplatitelů zašlete poštou, odevzdejte v oddělení předplatného nebo v ústředním předprodeji vstupenek.

Nový cyklus předplatného zahájíme v měsíci lednu 1991. Všechny dotazy vyřizuje koncelář předplatného v ústředním předprodeji vstupenek SDO (u Divadla Jiřího Myrona) v době od 9 do 15 hodin — telefon 23 40 08.

Návštěvní dny úterý—pátek od 9 do 15 hodin.

Ceník předplatného za 18 představení 1991

Lóže:

I. pořadí	396 Kčs
II. pořadí	159 Kčs

Přízemí:

1.— 8. řada	396 Kčs
9.—15. řada	321 Kčs
16.—18. řada	246 Kčs
19.—21. řada	159 Kčs

Balkón:

1.—4. řada	396 Kčs
5.—6. řada	321 Kčs

Galérie:

1.—3. řada	321 Kčs
4.—6. řada	246 Kčs
7.—9. řada	159 Kčs

Pro studující Studentská galérie v ceně 90 Kčs

Ceník pro premiérové předplatné rok 1991 za 18 premiér

Lóže:

I. pořadí	486 Kčs
II. pořadí	194 Kčs

Přízemí:

1.— 8. řada	486 Kčs
9.—15. řada	394 Kčs
16.—18. řada	302 Kčs
19.—21. řada	194 Kčs

Balkón:

1.—4. řada	486 Kčs
5.—6. řada	394 Kčs

Galérie:

1.—3. řada	394 Kčs
4.—6. řada	302 Kčs
7.—9. řada	194 Kčs

Ceny podle platného ceníku vstupného.

Předplatné je možno zaplatit ve dvou pravidelných splátkách:

1. splátka k 1. dubnu 1991
2. splátka k 1. září 1991

Prosíme, vyplňte strojem nebo hůlkovým písmem!

PŘIHLÁŠKA JEN PRO NOVÉ PŘEDPLATITELE

Vyplňte a odevzdejte v odd. předplatného nebo zašlete poštou Státnímu divadlu v Ostravě

Přihlašuji se na „Předplatné SDO“ pro rok 1991

(4 opery, 2 balety, 5 operet, 7 činoher)

a žádám počet sedadel _____ den _____ v týdnu: sudý — lichý

_____
přízemí, balkón, galérie, lóže — řada

Jméno _____ zaměstnání _____

bydliště _____ směr. číslo _____

datum narození _____ telefon _____

Předplatné splatím najednou — ve dvou splátkách

Datum _____ Podpis — razítko _____

Vstupenky obdržíte

V CELODENNÍM ÚSTŘEDNÍM

PŘEDPRODEJI

na třídě Čs. legií,

vedle Divadla Jiřího Myrona

pondělí od 9 do 13 hodin

úterý až pátek od 9 do 17 hodin

v sobotu a v neděli od 9 do 12.30 hod.

Telefon ústředního předprodeje 23 48 40

hodinu před začátkem představení u pokladny

v Divadle Antonína Dvořáka — telefon 23 37 81

v Divadle Jiřího Myrona — telefon 23 17 48

v Domě kultury VÍTKOVIC —

v Divadle Petra Bezruče — telefon 26 26 67

předplatné — telefon 23 40 08

Předprodej vstupenek na měsíc listopad v ústředním předprodeji od 25. října 1990. Poskytneme slevy na vstupném: invalidům a jejich průvodcům — při organizovaných návštěvách ze škol, učilišť, domovů mládeže, domovů důchodců, vojákům základní služby včetně hodnosti četaře na operu, balet, činohru ve výši 50 % — na operetu v určených inscenacích. Na předpremiéry — veřejné generálky pro důchodce jednotné vstupné 5 Kčs.

Nově jsme zahájili předprodej vstupenek také v prodejních KNIHY:

Havířov-Město, K. V. Raise 1085

Hlučín, Dvořáková 34

Ostrava-Zábřeh, Výškovická ul.

Ostrava-Poruba, Hlavní ul. 1026

Ostrava-Poruba, A. Bejdové 1810

Vydalo Státní divadlo Ostrava, říjen 1990 — neprodejné.

Vytiskly OSTRAVSKÉ TISKÁRNY, s. p., provoz 21,

Ostrava 1, Novinářská 7, č. z. 4765

STÁTNI DIVADLO V OSTRAVĚ

Pabla Nerudy 14

701 04 OSTRAVA

Telefon 23 28 21

Poštovné paušalováno